

N:o 42.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse af 26 kap. 1 § rättegångsbalken; gifven Stockholms slott den 21 februari 1902.

Under återopande af bilagda i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll vill Kongl. Maj:t härmed, jemlikt § 87 regeringsformen, föreslå Riksdagen att, under förutsättning att Kongl. Maj:ts nådiga proposition den 29 november 1901 med förslag till lag om domsagas kansli med mera varder af Riksdagen bifallen, antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse af 26 kap. 1 § rättegångsbalken.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Hj. L. Hammar skjöld.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse af 26 kap. 1 § rättegångsbalken.

Härigenom förordnas, att 26 kap. 1 § rättegångsbalken skall erhålla följande ändrade lydelse:

Vill part mot underrätts utslag vädja, åligge parten att, med erläggande af vadepening, tre daler, göra anmälan derom i stad hos rätten eller den, som är satt att å rättens vägnar dylik anmälan mottaga, eller, der sådan ej finnes, hos rättens ordförande före klockan tolf å sjunde dagen och å landet hos rätten eller häradshöfdingen sist å sjunde dagen från den dag, då utslaget gafs.

Från erläggande af vadepening vare part frikallad, der antagas må, att han för fattigdom ej förmår gälda afgiften. Kronan vare ock från vadepening fri. Har i mål, deri flere ega gemensam talan, en af dem erlagt vadepening, gälle det äfven för medpart, som i rätt tid anmält vad.

Vädjas ej så, som nu är föreskrifvet, stånde utslaget fast; och varde förty vadeanmälan, som göres senare eller annorledes, än sagdt är, ej upptagen.

Vadepening tillfalle i stad rätten och å landet häradshöfdingen, som i målet dömt.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1903.

Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott fredagen den 24 januari 1902

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern friherre VON OTTER,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: herr VON KRUSENSTJERNA,
 grefve WACHTMEISTER,
 CLAËSON,
 CRUSEBJÖRN,
 ODELBERG,
 HUSBERG,
 PALANDER,
 HAMMARSKJÖLD,
 WESTRING.

Chefen för justitiedepartementet statsrådet Hammarskjöld anförde i underdånighet:

»Genom beslut den 29 sistlidne november täcktes Eders Kongl. Maj:t förordna, att till Riksdagen skulle aflätas nådig proposition med förslag, bland annat, till lag om domsagas kansli. Såsom härvid erinrades af dåvarande chefen för justitiedepartementet, torde bestämmelserna i den sålunda föreslagna lagen påkalla upphäfvande af hvad 26 kap. 1 § rättegångsbalken enligt dess lydelse i lagen den 14 juni 1901 innehåller om skyldighet för häradshöfding att förordna någon, hos hvilken må vädjas, då häradshöfdingen ej träffas i sin bostad. I öfverensstämmelse med denna uppfattning har jag låtit upprätta förslag till lag om ändrad lydelse af sagda lagrum.»

Sedan departementschefen härefter uppläst det sålunda upprättade förslaget, af den lydelse bil. litt. D vid detta protokoll utvisar, hemställde han i underdånighet, att högsta domstolens utlåtande öfver förslaget måtte, för det ändamål § 87 regeringsformen omförmåler, genom note ur protokollet inhemtas.

Till denna af statsrådets öfrige ledamöter biträdda hemställen täcktes Hans Maj:t Konungen i nåder lemna bifall.

Ex protocollo
Erik Ölander.

Litt. D.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse af 26 kap. 1 § rättegångsbalken.

Häri genom förordnas, att 26 kap. 1 § rättegångsbalken skall erhålla följande ändrade lydelse:

Vill part mot underrätts utslag vädja, åligge parten att, med erläggande af vadepenning, tre daler, göra anmälan derom i stad hos rätten eller den, som är satt att å rättens vägnar dylik anmälan mottaga, eller, der sådan ej finnes, hos rättens ordförande före klockan tolf å sjunde dagen och å landet hos rätten eller häradshöfdingen sist å sjunde dagen från den dag, då utslaget gafs.

Från erläggande af vadepenning vare part frikallad, der antagas må, att han för fattigdom ej förmår gälda afgiften. Kronan vare ock från vadepenning fri. Har i mål, deri flere ega gemensam talan, en af dem erlagt vadepenning, gälle det äfven för medpart, som i rätt tid anmält vad.

Vädjas ej så, som nu är föreskrifvet, stånde utslaget fast; och varde förty vadeanmälan, som göres senare eller annorledes, än sagdt är, ej upptagen.

Vadepenning tillfalle i stad rätten och å landet häradshöfdingen, som i målet dömt.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1903.

*Utdrag af protokollet öfver lagärenden, hållet uti Kongl. Maj:ts
högsta domstol tisdagen den 11 Februari 1902.*

Andra rummet.

Närvarande:

Justitieråden: HERSLOW,
SKARIN,
NORBERG,
HELLSTRÖM,
BILLING,
RAMSTEDT,
GREFBERG.

Tillförordnade byråchefen för lagärenden konstituerade revisions-
sekreteraren Petrén föredrog:

note ur protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 24 nästlidne januari, utvisande,
att Kongl. Maj:t i nåder förordnat, att högsta domstolens utlåtande
skulle, för det ändamål § 87 regeringsformen omförmäler, inhämtas
öfver upprättadt förslag till lag om ändrad lydelse af 26 kap. 1 §
rättegångsbalken; varande förslaget bilagdt detta protokoll.

Högsta domstolen lemnade förslaget utan anmärkning.

Ex protocollo
Aug. von Hartmansdorff.

Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementens ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott fredagen den 21 februari 1902

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern friherre VON OTTER,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: herr VON KRUSENSTJERNA,
 grefve WACHTMEISTER,
 CLAËSON,
 CRUSEBJÖRN,
 ODELBERG,
 HUSBERG,
 PALANDER,
 HAMMARSKJÖLD,
 WESTRING,
Justitieråden: HERSLOW,
 AFZELIUS.

Chefen för justitiedepartementet statsrådet Hammarskjöld anmälde i underdånighet:

Högsta domstolens genom note ur protokollet öfver justitiedepartementens ärenden för den 24 nästlidne januari inhemtade utlåtande öfver det vid samma protokoll fogade förslag till lag om ändrad lydelse af 26 kap. 1 § rättegångsbalken; och hemställde departementschefen, att förevarande lagförslag, hvilket af högsta domstolen lemnats utan anmärkning, måtte, jemlikt § 87 regeringsformen, föreläggas Riksdagen till antagande under förutsättning att Kongl. Maj:ts nådiga proposition

den 29 november 1901 med förslag till lag om domsagas kansli med mera blefve af Riksdagen bifallen.

Till hvad departementschefen sålunda hemställt behagade Hans Maj:t Konungen, uppå tillstyrkan jemväl af statsrådets öfrige ledamöter, lemna bifall; och skulle nådig proposition, af den lydelse bilagan litt. B vid detta protokoll utvisar, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo
Erik Ölander.